

Regeringskansliet
Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
111 51 Stockholm

Remissvar av betänkandet En hållbar bioekonomistrategi – för ett välmående fossilfritt samhälle (SOU 2023:84)

Statskontoret lämnar synpunkter utifrån vår kompetens om styrning och organisering av offentlig verksamhet. Vi fokuserar vårt remissvar på slutbetänkandet och kommenterar de förslag som berör bioekonomistrategin och dess framtagande. Vi kommenterar också förslaget om regeringen som en samordnande funktion i strategins genomförande. Vi går inte in på innehållet i strategin.

Statskontoret tillstyrker förslagen om strategins utformning

Vi bedömer att strategins utformning överensstämmer med Statskontorets identifierade framgångsfaktorer för nationella strategier, vilka framgår av vår delrapport till utredningen, *Kunskapsammanställning om nationella strategier (2023/72–5)*. Det gäller till exempel utredningens förslag om:

- Att ha ett tydligt mål för strategin: att *Sverige år 2040 ska ha en mer resurseffektiv, motståndskraftig och konkurrenskraftig bioekonomi i hela landet*,
- Att regeringen ska ta fram en handlingsplan med åtgärder för genomförandet av strategin. Åtgärderna i handlingsplanen bör följa en tydlig effektlogik och leda till det övergripande målet och de önskade utfallen,
- Att Tillväxtanalys ska ges i uppdrag att följa upp och utvärdera implementeringen och resultatet av bioekonomistrategin, och dess handlingsplaner.

Statskontoret tillstyrker förslaget att ha en tydligt utpekad samordnande funktion i arbetet med strategin

Vi tillstyrker utredningens förslag om att utse en samordnande aktör för strategin. Vi har tidigare sett att en aktör som ansvarar för stöd och samordning är viktig för att stärka kontinuiteten i arbetet och för att skapa förutsättningar för uppföljning av en strategi. Men vi anser att utredningen inte tillräckligt väl har redogjort för utformningen av den samordnande funktionen, exempelvis hur den ska finansieras. Vi bedömer också att utredningen inte motiverat tillräckligt väl varför funktionen bör placeras i Regeringskansliet i stället för att en annan myndighet får uppdraget. Det framgår exempelvis inte vilka andra myndigheter utredningen har övervägt och varför de inte är lämpade för uppdraget.

Vad gäller utformningen har vi tidigare sett att regeringen ofta ger samordnande funktioner många uppgifter med relativt lite resurser i styrningen av tvärsektoriella frågor. Det är därför viktigt att regeringen ger en samordnande funktion resurser utifrån vilka uppgifter den ska utföra.

Vi kan även konstatera att det samordnande uppdraget kan ges till en enskild myndighet även när en strategi berör flera sektorer och sakområden. En fördel, som utredningen själv påpekar, är att en myndighet oftast både har sakkompetens och kapacitet att förvalta och utveckla en strategi. Om regeringen väljer detta alternativ är det viktigt att den samordnande myndigheten får ett tydligt uppdrag och mandat i relation till andra berörda myndigheter.

Generaldirektör Annelie Roswall Ljunggren har beslutat i detta ärende. Utredningschef Gabriel Brandström, utredare Emeli Mårtensson och utredare Miriam Öfverberg, föredragande, var närvarande vid den slutliga handläggningen.

Annelie Roswall Ljunggren

Miriam Öfverberg